לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ **Monsey Edition**

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

שבת קודש פרשת נצבים-וילך - כ"ה אלול תשפ"ד Shabbos Parshas Nitzavim-Vaveilech - September 28, 2024

9:48 – 1:39 ומן קריאת שמע / הגר"א – 5:30 הדלקת נרות שבת – 6:26 ומן קריאת שמע / מ"א – 9:19 ומן קריאת שמע / הגר"א סוף זמו תפילה/הגר"א – 10:48 שהיעת החמה שבת קודש – 6:42 מוצש"ק צאת הכוכבים – 7:32 צאה"כ / לרבינו תם – 7:54

להם הכח לעמוד מול שאר פיתויי היצר המתגברים עליהם. ואיז לר השפלה יתירה מזו. ואיז כמעט עצה לזה. כי אם להגות בספרי יראה המעוררים את האדם לזה. וכמו כן מוטל על האדם תמיד להתבונן גם בחסרונותיו כי לב יודע מרת נפשו, ומתור כר לא יבוא להתגאות ויזכה להשראת השכינה ולהתעלות במעלות רמות.

פרק ה' ו' דאבות

ואיתא **בזוה"ק** (חלק ג עג.) ש'אורייתא וקוב"ה חד הוא' ואצל הקב"ה מצאנו בחז"ל שאינו יכול לשרות עם המתגאה. וכלשוו חז"ל (סוטה ה.) אין אני והוא יכולים לדור בעולם', ועוד מצאנו בגמרא (חוליז פט.), שכל חשקו של הקב"ר בישראל הוא בזכות מידת הענוה שבהם, וסילודו מן הגויים היא מפני מידת הגאוה הטבועה בהם שאינו סובלה. והא לר לשונה: ׳אמר רבי יוחנז משום רבי אלעזר בר׳ שמעוז: כל מקום שאתה מוצא דבריו של רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי בהגדה עשה אזניך כאפרכסת. 'לא מרבכם מכל העמים חשק ה' בכם' וגו', אמר להם הקדוש ברור הוא לישראל: חושקני בכם. שאפילו בשעה שאני משפיע לכם גדולה אתם ממעטיז עצמכם לפני. נתתי גדולה לאברהם - אמר לפני 'ואנכי עפר ואפר', למשה ואהרז – אמרו 'ונחנו מה', לדוד – אמר 'ואנכי תולעת ולא איש', אבל - עובדי כוכבים אינז כז. נתתי גדולה לנמרוד – אמר 'הבה נבנה לנו עיר'. לפרעה אמר 'מי ה". לסנחריב – אמר 'מי בכל אלהי הארצות' וגו'. לנבוכדנצר – אמר 'אעלד על במתי עב׳, לחירם מלך צור - אמר 'מושב אלהים ישבתי בלב ימים" עכ"ל הגמרא. וחכמינו ז״ל כבר העידו על כך במאמרם (קידושיז ל:): ׳יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו. שנאמר: (תהלים לז. לב) 'צופה רשע לצדיה ומבקש להמיתו'. ואלמלא הקב"ה עוזרו איז יכול לו. שנאמר: אלהים לא יעזבנו בידו' עכ"ל. הרי לנו שרק הסייעתא דשמיא עומד לו לאדם כדי להינצל מו היצר. כשראוי הוא

> לכר. ואז גם מלאר רע בעל כרחו יענה אמז. בכל לבבר - כמו שפירשתי (שם)", עכ"ל.

הרי מבואר. שמצות תשובה הוא דבר שקל ביותר לעשותה, וכבר הק' כל העולם כולו. שאם א"כ מדוע אין כל העולם בעלי תשובה, הרי חזינן שהוא דבר שקשה מאוד לעשותה, ומדוע אמרה התורה שהיא קלה מאוד.

ויש ליישב זה עם דקדק בקרא. דכתיב (ל-ב): "ושבת עד ה' אלקיך", וצ"ב מדוע כתיב שמצות תשובה הוא "עד" ה'. ולא כתיב "אל" ה'. ויש לבאר מקרא זה עם דברי המדרש (פסיקתא רבתי פמ"ד): "שובה ישראל עד ה' אלקיר – משל לבז מלר שהיה רחוק מאביו מהלך מאה יום, אמרו לו אוהביו חזור אצל אביר. אמר להם איני יכול. שלח אביו ואמר לו הלר מה שאתה יכול לפי כחר ואני בא אצלר בשאר הדרר. כר אמר להם הקב"ה (מלאכי ג. ז): שובו אלי ואשובה אליכם". ע"כ.

הרי מבואר בדברי המדרש. דכשאחד מתחיל להשיב בתשובה שלימה. הקב״ה בא אצלו. ועושה קל לו ביותר לעשות תשובה. וזהו ממש מה שאמרו חז״ל: ״בדרר שאדם רוצה לילך בה מולכין אותו". ר"ל, אחר שאחד מתחיל לשוב להקב"ה, יש לו סייעתא דשמיא באופז נפלא לעשות רצונו של השי"ת. וזהו כוונת "עד" ולא כתיב "אל". להורות על יסוד זה. ולפי זה מובן מדוע התורה אמרה שתשובה הוא דבר קלה מאוד, שרק אחר התחיל האדם לעשות תשובה אז הקב"ה עושה קלה מאוד לו. אבל אה"ג בלי סייעתא דשמיא. אפשר שתשובה אינו דבר קלה.

מאת הגח"צ רבי גמליאל חכדון רבעוביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיח"ק

לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה ... (ל-יב) - הצלחה בתורה ובעבודה בזכות הענוה

על מקרא זה שנינו (עירובין נה.): דבא אמר: ילא בשמים היא', לא תמצא במי שמגביה דעתו עליה כשמים, רבי יוחנן אמר: 'לא בשמים היא', לא תמצא בגסי רות ברים כעיז אלו מובאים יותר בהרחבה בדף א' קודם (נד.). והא לד לשוז הגמרא שם: 'מ"ד כא. יט כ) ׳וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא׳ א״ל: אם אדם משים עצמו כמדבר זה שהכל דשיז בו, תורה ניתנה לו במתנה, וכיון שניתנה לו במתנה נחלו אל. שנא'. זממתנה נחליאל'. וכיוז שנחלו אל. עולה לגדולה. שנאמר. ומנחליאל במות, ואם מגיס לבו הקב"ה משפילו, שנאמר, 'ומבמות הגיא', ואם חוזר בו הקב"ה מגביהו, שנאמר (ישעיהו מ. ד). 'כל גיא ינשא'. א"ר הונא מאי דכתיב (תהלים סח. יא) 'חיתר ישבו בה תכיז בטובתר לעני אלהים'. אם אדם משים עצמו כחיה זו שדורסת ואוכלת ואיכא -אמרי שמסרחת ואוכלת תלמודו מתקיים בידו ואם לאו איז תלמודו מתקיים בידו'. עכ"ל הגמ' (וכעיז זה הוא בנדרים נה.). הרי לר מדברי הגמרא. שעיקר ההצלחה בתורה אינה ולויה בכשרונות. כי אם במידת הענוה והשפלות, אם זוכה בה האדם נעשה מוכשר לתורה. ואם לא לא. וגם זה שכבר זכה בה בזכות ענוותנותו. תלויה המשר מעלתו בענוה. אם מתעורר בו גיאות מאבד מעלתו. וגם אז יכול שוב לזכות במעלתו אם יחזור נוותנותו, כללו של דבר. בשעת ענוותנותו וכערר ענוותנותו כך הוא מוכשר לתורה.

והדברים ניכרים במציאות. כי לא אחת אנו רואים באנשים תלמידי חכמים שבמקום יתעלו מכח המאור שבתורה הם נופלים ממעלתם הרוחנית. איז זה כי אם מפני איז המרחיקה אותם מהשי"ת, וכשאין השי"ת עמהם איז המרחיקה אותם מהשי"ת, וכשאין השי"ת עמהם איז

כי המצוה הואת אשר אנכי מצוד היום לא נפלאת הוא ממד ולא רחקה הוא ... כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו ... (ל יא-יד) - בענין תשובה היא קלה מאוד

 π נה פליגי המפרשים בביאור כוונת הקרא. באיזה מצוה איירי כאו ש"לא π נפלאת הוא ממר ולא רחקה הוא". יש מו המפרשים שכ' שקאי על כל מצות שבתורה. אמנם יש מן המפרשים שחולקים וסברי, שהקרא שקאי על מצות תשובה שאיירי בה הקרא למעלה. וז"ל **הרמב"ז**: "וטעם כי המצוה הזאת - על כל התורה בולה. והנכוז. כי על כל התורה יאמר (לעיל ח. א) "כל המצוה אשר אנכי מצור היום". אבל "המצוה הזאת" על התשובה הנזכרת, כי והשבות אל לבבך (בפסוק א) ושבת עד אלהיר (בפסוק ב) מצוה שיצוה אותנו לעשות כן. ונאמרה בלשון הבינוני לרמוז בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כז. והטעם. לאמר כי אם יהיה נדחר בקצה השמים תוכל לשוב אל ה' ולעשות ככל אשר אנכי מצור היום. כי איז הדבר פלא ורחוק ממר אבל קרוב אליך מאד לעשותו בכל עת ובכל מקום. וזה טעם בפיך. לעשותו - שיתודו את עונם ואת עון אבותם בפיהם, וישובו בלבם אל ה׳, עליהם היום התורה לעשותה לדורות כאשר הזכיר (לעיל פסוק ב) אתה ובניר

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלו שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

Minhagim and Customs of the Yamim Noraim (1)

Selichos. Most congregations begin to recite Selichos this מצאר שבת. when we recite, time after time, שבת (13 attributes of Divine Mercy) in order to activate *Hashem's* mercy so that we may merit blessings for the new year. In the introductory phrase, before one recites the יג מדות. we recite the posuk: "יקרא בשם ה" -"He called out in the Name of Hashem." (1) One should pause between the words "בשם" and "ה" because the actual translation is: "He called out in the holy Name (to teach Moshe Rabbeinu the proper order of prayer. And Who was the One who called out?) -Hashem." This is how the **Mishna Berura** (2) in the name of **Avudraham** (a later *Rishon*, talmid of the *Tur*) (3) explains the posuk. (It is proper to note that both Targum Onkelus and Rashi explain the posuk differently, as follows: "He (Moshe) called out in the Name of Hashem." According to this, the words "בשם" and "ה" are to be said together, without a pause. However, we follow the first way as the Mishna Berura rules.

With a Minyan. These are words of extreme holiness and can to mark and refrigerate the cooked *Eruv* item.

only be said with a *minyan* of ten people, similar to *Kaddish* and Kedusha. Therefore, if one is behind when the minyan gets to the א"ג מדות. he should pause where he's up to and say the paragraph "א-ל ארך אפים" or א-ל מלד יושב" with the *minvan*, then the י"ג מדות and one of the requests right after them, and then go back to where he was up to. If they are finishing reciting *Selichos* while he is still in the middle, he may finish it off alone, because since he started with a *minyan*, it is like he said the whole thing with a *minyan* (4).

Eruy Tayshilin: Understanding the Mitzyah. Over the next few weeks, the mitzvah of Eruv Tavshilin will be applicable on three occasions: Erev Rosh Hashanah, Erev Sukkos and Erev Shemini Atzeres. Eruv Tavshilin allows for Shabbos preparations when they are done early enough to derive benefit from them on Friday, e.g. putting up food early (5). Preparations may only be done on Friday, not Thursday 6. Also, the *Eruv* food should not be eaten (or become spoiled) until one has finished all of his Shabbos preparations (7), including "נר שבת". It is highly advisable

בלו הרלחלים – תבליו מדף היומו – בבא בתרא צב:

אין הולכין בממון אחד הדוב". If a purchaser says he purchased an ox to use for plowing and the ox is a gorer (אין הולכין. וt is useless to him. The seller savs he sold it for (שריטה) eating and the sale is valid. בי holds since the majority of oxen are purchased for plowing, not eating, the purchaser's claim is valid and this is a שמואל. מקח טעות holds that we do not follow דיני ממונות חו רוב only by מיטורים) and since there are people that buy oxen for eating and the מוכר is the מורד on the money, we say המוציא מחבירו עליו הראיה and until then, the sale is valid.

The וחו"מ רל"ב. כגו **שו"ע and the ב"ק האו and the וב"ק האו הולכיו בממוו אחר הרוב (l asken ומכירה פט"גה"ה] and the וחו"מ רל"ב. כגו שו"ע** and sav. "Just like we follow בינים by דינים אס and sav. "Just like we follow דינים אורד דינים אורד אינים and sav. "Just like we follow דינים אורדי אינים אורדים וורדים אורדים אורדים אורדים וורדים אורדים א answers that regarding מיציא we treat the מיציא of judges like they aren't there. Also, since they have the power to be מיציא from people מוציא of judges like they aren't there. powerless against them. However, in a ממוזלן against the מיעוט and also the ממוזלן. So, we say the מישוט and the מישוט and the מישוט אול מודילק outweigh the ביח! שב שמעעתא ד' פ"ח! asks, why do we follow the מיעוט and דליותא קמן] רוב where we say that the מיעוט and חזקה on one side outweighs the חיב on the other side and we say the מוחזק keeps it? By דיני נפשות we should also say that against the ריב that tells us he's חייב . on the other side there is the מיתה and the מיהה on the other side there is the מיתה and the מיהה and the מיהה on the other side there is the מיתה despite מיעוט and חזקה on the other side. then certainly we should follow ממוו by ממוו even if חזקה and חזקה are on the other side? The א אינד savs this is a היציה עצומה to sav מעעתא savs this is not a שינד to sav שמעעתא savs this is a הובץ באורים לש"ש אות כד"ז **ר' אלחנו**. הושיה עצומה when discussing . לגבי המקום on himself מוחזק to say one is שייד to say one is בין אדם למקום on himself דינים. לובירו

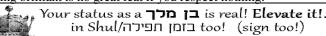
שער ישר שער ג' פ"ג] **ר' שמעון שקאפ (discusses the אחר הרוב Ask, why by a ספק ממון** Ask, why by a אחרונים the brings that אחרונים ask, why by a ספק ממון and wher אמיסור לא תנאול לא תנאול לא הנאובא מחבירו עליו הראיה like any other אמיסור לא תאכל חלב the same issur as לא תאכל חלב and wher confronted with a ספק on this איסור איסור we say איסור and give it to the עיקרי הגדרים אווי and give it to the איסור? He explains that the עיקרי הגדרים of זכרת מכנוו is based on סברא ישרה (common sense) and local customs. And our שכל tells us that one who is holding an item has ownership rights and can use the item as he wishes. The א המוזל of לאו is that one may not take something that according to "דיני משפטים" tells us that he is the on something. שייד ס on something שייד tells us he is the clear owner, so there is no room for doubt, or שייד to go א לחומרא. However, following the ביב is a חוק התנורה that tells us what to do with a ספק on other .הרניה התורה, so only in those cases, although not a (1) שמות לדיה (2) תקפאיד (3) דף פו. (4) כף החיים בירור, we apply the חוק התורה of בירור, אחר הרוב

R' Moshe Alshich zt"l (Alshich Al HaTorah) would say:

יניכתב משה את השירה הזאת ביום החוא"' - Chazal say that in one day Moshe wrote the entire Torah. Why? Because Moshe knew that the people might say, 'We have the Aseres Hadibros, why do we need the whole Torah?' Thus, Moshe needed to perform this miracle to show that the *Torah* was not written by him, but by *Hashem* himself. Since it is not possible for me to write the whole *Torah* in one day, it must be *Hashem* Himself wrote the whole *Torah* and not only the *Aseres Hadibros*.

A Wise Artist would say: "Being brilliant is no great feat if you respect nothing."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

הופמו זצ"ל. כ"ח אלול חשס"ו 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomayim.org מוא נשמחם צרורות בצרור החיים

לעי"נ הרב שלמה יעקב בו יהודה

העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ ... ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך ... (ל-ימ)

The Russo-Japanese War was fought between the Russian Empire and the Empire of Japan during the years 1904 and 1905 over rival imperial ambitions in Manchuria and the Korean peninsula. Although Russia suffered a number of defeats. Czar Nicholas II remained convinced that Russia could still win this war if it fought on; he chose to remain engaged in the war and await the outcomes of key naval battles. However, as hope of victory dissipated, he continued the war to preserve the dignity of Russia by averting a "humiliating peace". Russia ignored Japan's willingness early on to agree to an armistice and rejected the idea of bringing the dispute to the Permanent Court of Arbitration at the Hague.

In the end, the complete victory of the Japanese military surprised international observers and transformed the balance of power in both East Asia and Europe, resulting in a decline in the Russian Empire's prestige and influence in Europe. Substantial casualties and losses for a cause that resulted in humiliating defeat contributed to growing domestic unrest, which culminated in the 1905 Russian Revolution, and severely damaged the prestige of the Russian autocracy.

In Poland, which Russia partitioned in the late 18th century, and where Russian rule already caused two major uprisings, the population was so restless that an army of over 250,000 soldiers - larger than the one facing the Japanese had to be stationed to put down the unrest. Russia had mobilized thousands of Polish reservists during the war with Japan, contributing to unrest, including many Jewish conscripts. Numerous yeshiva bochurim were served with draft notices and forced to don a military uniform and fight on behalf of Russia, in a war they knew nothing about. Contemporary reports found that some Polish conscripts refused to serve and preferred death over fighting the Japanese for Russia.

The same year that the Russo-Japanese War broke out, was the final year in the lifetime of the holy Gerrer Rebbe, R' **Yehudah Aryeh Leib Alter** zt"l, famously known as the **Sefas Emes**. Unfortunately, thousands of young Gerren chassidim were conscripted and dispatched to the battlefields of the Far East. In giving them his blessing and advice before they set out, he would begin by quoting a posuk in the Torah which was part of the announcement made to armies about to march forth: "Who is the man who is afraid and faint of heart? Let him go and return to his house." The Sefas Emes gave the posuk a non-literal interpretation, however, as follows: "Who is the man who fears Heaven? Let him return in repentance; and then he will certainly return home from the battlefield safe and sound."

So anxious was the Gerrer Rebbe for the welfare of these young soldiers that throughout the time they were at the Eastern front he did not once go to sleep in bed. He chose instead to sleep on the floor, lying on a single garment, which by morning was drenched with the tears he had shed over the anguish of his brethren. And they in turn warmly reflected his faithful attachment to them. From out of the trenches they would write to the Rebbe - hasty shticklach Torah on fondly-remembered Talmudic themes, and touching descriptions of their daily lot on the battlefields and in the trenches.

One budding *Talmid Chacham* who hailed from Ostrov utilized every hour of respite in his bunker and wrote a long treatise that discussed elements of Rabbeinu Yonah's Shaarei Teshuvah. After it reached Ger, his Rebbe wrote him a loving reply which opened with the words of the posuk in Parshas Nitzavim. In the plain meaning of its context, this posuk is spoken by Moshe Rabbeinu, in which he states: העדתי בכם היום את השמים ואת השמים "This day, I call upon the heaven and the earth as witnesses." The Sefas Emes was so taken by the incredibly inspirational words of the young chasid languishing on the Eastern Front and yet still able to write such a beautiful shtickel Torah. He replied in a non-literal interpretation. Instead of the word "העדתנ" meaning "witness," the tzaddik regarded it as if stemming from the noun"עדל" which refers to a valuable ornament. Thus, he wrote, "העדתי בכם המם" - "Today, with young scholars like yourself, have I (Hashem) ornamented heaven and earth ... You shall choose life, so that you and your offspring shall live..."

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY TOTOLOGY HAFTORAH BY AN UNEQUALLED HISTORIAN

Hashem shall bestow." **R' Yonason Eibschutz zt"l** wonders about this, and quotes *Chazal* who teach us that in the future, Hashem will ask the Avos why Klal Yisroel should be redeemed, saying "your children are sinners." While Avraham and Yaakov Avinu offer varying excuses, Yitzchok Avinu's answer is perplexing in that he "reproaches" Hashem and counters that Klal Yisroel are not just his own children. but rather we are the children of *Hashem* as well.

It is possible to say that Yitzchok Avinu's response to Hashem touches on a deeper point. As descendants of the Avos, we are infused with their qualities and attributes.

Yeshaya HaNavi proclaims that the "Nations shall see" Avraham exemplified the middah of TOD (kindness). your victory ... and you shall be called by a new name that Yitzchok was גבורה (strength), and Yaakov Avinu perfected the attribute of אמת (honesty). While Klal Yisroel personifies all three, the attribute of גבורה - strength, is one that requires more intense focus and effort to achieve, and a Jew needs to exert copious amounts of energy to achieve true strength.

> Thus, Yitzchok Avinu's answer reveals that true גבורה not only requires a Jew's personal determination; it also requires the Almighty's assistance to infuse him with a Divine strength. This explains Yeshaya's proclamation in that when we take a step closer to *Hashem* and display strength to repel sin, Hashem infuses us with His strength making us as though we have been reborn with a new name and identity.

ומל ה' אלמיד את לבבד ואת לבב זרעד לאהבה את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך למעו חייך ... (ל-ו)

CONCEPTS IN AVOIDAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Chazal teach us that the first letter of the four words "את לבבך ואת לבבך ואת לבבן ואת לבבן". The question is: Just because you do *teshuvah*, how and why does that effect a transformation in "ארעד" - your children?

Another famous remez for Elul is the posuk "אני לדודי לדודי לדודי. I am to Hashem, and He is to me. The Gemara in Kiddushin says that there are three partners in a person - the father, the mother, and Hashem. It's fair to say that the more these partners function as a cohesive unit, the greater the positive impact on their charges will be. Thus, to the degree that it's אמי לדודי and דודי לי, the לבב זרעך will be affected too.

Another thought can be as follows: This parsha would seem to indicate a תשובה מאהבה, a teshuvah born of a love of Hashem, not due to fear of Him. If one repents out of fear, their children may not subscribe to it. If, however, they see the enthusiasm and love for *Hashem* and His *mitzyos* that their parents demonstrate, they'll realize how lucky they are, and how special it is to be a Yid. As a result it won't just be לבב זרעך as well, B'ezras Hashem.

R' Yehoshua Leib Diskin zt''l explains the connection to the next posuk. The Torah tells us, "ונתן ה' אלקיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך'. *Hashem* will place these very curses upon those who hounded you. He explains that Hashem forces himself to punish us in order to steer us toward repentance. If we do תשובה מאהבה, the missing then become , and the pain we endured at the hands of the Goyim was retroactively undeserved. Hence, Hashem will take these klalos we received and punish them with it instead.

May we have the siyata d'shmaya to do the proper teshuvah, enabling our next generation to grow closer to Hashem too, as our merciless opponents are swiftly punished for their actions by our merciful Father

משל למה הדבר דומה ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקלו ... (ל-ב)

משל: World renowned speaker, Rabbi Ephraim Shapiro his commitment to religion was strengthened. relates the following incident: A man was irreligious for a great chunk of his life but became freshly observant in more recent times. In doing so, he cut contact with most of his friends and family. He tried to keep his spirits high and for the most part succeeded but driving down an empty parkway late one night made him feel lonely and very dejected.

With no one to call to divert his mind or cheer him up, he turned to *Hashem*. He cried out to *Hashem*, asking Him for a sign that what he was doing was the right thing and that he should continue on. No more than a few moments passed when all of the sudden, a large eighteen-wheel truck passed him on the side, displaying in big neon-green letters when we do our part, He will surely shower us with success "G-O-D" on the front hood. He was shocked! Only moments and prosperity for all our years to come.

had passed and Hashem quite clearly communicated with him in the most startling way. His mind was put to ease and

P.S. This truck was actually part of the many "Guaranteed Overnight Delivery" vehicles that are often found on the many highways across the U.S. To save energy, they illuminate only their company's initials! *Hashem* has His ways!

נמשל: Hashem yearns for a connection with all of His children. While some people may receive "feedback," the great majority of us probably don't. Nonetheless, we are told many times in the *Torah* how *Hashem* yearns for nothing more than for His children to stay close and connected. Especially now with the approach of the great Day of Judgment, there's no better time to strengthen our connection and commitment to Him. And

כי המצוה הואת ... לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו ... (ל-יאיב) EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUITMAN - RAMAT SHLOMO

There are two ways a person can live his life. He can either live according to nature or he can live ABOVE nature. R Elivahu Dessler zt''l explains that if a person lives ABOVE nature, raising himself above his own natural inclinations, then Hashem will act with him accordingly. Hashem will take him 'למעלה מן הטבע" - and his life will be elevated in every way.

R' Ezriel Tauber zt" says that there are 3 kinds of Jews: BT= Baal Teshuvah, FFB= Frum from birth and FFH= Frum from habit! This last category is describing so many people who really are frum, but are missing the point because they don't have a real relationship with *Hashem*. We say in *davening*: "תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה" - "*Repentance*" - "תשובה תפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה" Prayer and Charity removes an evil decree." These three "gifts" can actually turn our lives around! How so? Because all 3 are "above nature!" Each one causes a person to leave his "comfort zone" (otherwise known as HABIT) and elevates him to a place of closeness to *Hashem*! <u>TESHUVAH</u> is returning to *Hashem*! It is the act of fixing what you did for your own pleasure or honor. It means going against your nature to do the will of *Hashem*. TEFILLAH is something that takes us to a different level. Naturally, a person wants to be in control, but when he prays to *Hashem*, he goes against his natural mentality and relinquishes his control. TZEDAKAH means charity, but it also refers to any act of kindness and righteousness. When a person gives up his money, his time, his honor or anything else that belongs to HIM for someone else, he is truly going "L'maala min hateva!"

This is why we say these words on the Day of Judgment! This is what we must do to remove ourselves from the danger of HABIT! If we raise ourselves up and go against our nature through teshuva, tefilla and tzedaka, Hashem will lift us up measure for measure to the great and lofty place of "Ani Ledodi V'dodi Li" - a loving relationship with Hashem! After all, isn't that our goal?